

Balladen om den tama abborren

Olav Gerthel

C G7
Om man får för sig att tämja en fisk,
C
så lär jag av knepet - och här ska jag göra
C7 F
en kort beskrivning, fast utan risk
G7 C
för fisken, är det ej som ni ska höra.

C G7
En abborre, ett levande knappålsbrev,
C
låg tätt invid ytan och slöa' och dröna'.
C7 F
Jag strax tog chansen, så fram med rev
G7 C
och sänkte flötet till båda spöna.

C G7
Jag agna' krokar och kastade ut,
C
jag forma' av limpbröd en rund, liten kula.
C7 F
Och abborr'n gjorde på kulan slut,
G7 C
jag mumla' eder så långa och fula.

C G7
Den stackars firren åt upp allt mitt bröd,
C
småningom kom den allt närmare stranden.
C7 F
Det bröd som skulle blivit firrens död,
G7 C
det åt han slutligen direkt ur handen.

C G7
Då slog det mig plötsligt - var kom det ifrån?
C
Man får ju små infall och dem ska man främja.
C7 F
Tänk om jag kunde få den ur ån
G7 C
och lyckas med att abborren tämja.

C G7
Den blev så tam att den åt ur min hand.
C
Det dröjde ej länge och sen, ta mig katten,
C7 F
var gång jag kom hoppa' den iland
G7 C
och strunta' blankt i sitt våta vatten.

C G7
Den följde efter mig vart än jag gick,
C
hos bagaren växte min bagareräkning.
C7 F
Och grannens katt fick en lysten blick
G7 C
och värden gnällde och hota' med vräkning.

C G7
En eftermiddag vid pass klockan två,
C
jag gick en spatsertur och just då det hände.
C7 F
Vi skulle över en liten å,
G7 C
där spången var alltför smal som den ende.

C G7
Jag själv kom över till strandkantens sten,
C
jag gick ju så stadigt, jag hade ju bena.
C7 F
En fisks förmåga att gå är klen,
G7 C
så stackars abborren slant med en fena.

C G7
Föll rakt i plurret, med stj ärten han slog.
C
Så hjälplös ett slag, för den glömt bort att simma
C7 F
Och därmed slog så hans sista timma,
G7 C
Han fick en kallsup, storkna' och dog.